

20.navadna nedelja – leto B

Jaz sem živi kruh

»Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.«

Judje so se tedaj med seboj prepirali in govorili: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan. Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene jé, živel po meni. To je kruh, ki je prišel iz nebes, ne tak, kakršnega so jedli vaši očetje in so pomrli: kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.« To je povedal, ko je učil v shodnici v Kafarnáumu. Jn 6,51-59

Tisti, ki mene jé, bo živel po meni ...

Evangelij te nedelje je nadaljevanje odlomka dveh prejšnjih nedelj. Jezus vztrajno razlaga svojim učencem, da je kruh za življenje sveta. Če je v pogledu na marsikaj Jezus izredno odprt in širok, npr.

- ko zbira uboge in zapuščene ter odpušča javnim grešnikom,
- ko se ustavlja pri otrocih in se pogovarja z ženami,
- ko ozdravlja v soboto,

pa je pri razlagi o kruhu življenja izredno ozek in radikalen: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. Zakaj ta neizprosnost?

Ob tem mi prihaja na misel Jezusova radikalnost na drugem mestu, ko pravi: »Se mar grozdje obira s trnja ali smokve z osata? Takó vsako dobro drevo rodi dobre sadove, slabo drevo pa slabe. Dobro drevo ne more roditi slabih sadov in slabo ne dobrih. Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, posekajo in vržejo v ogenj. Po njihovih sadovih jih boste torej spoznali.« Mt 7,16b-20 Jezus nas skozi vztrajno razlaganje o kruhu življenja skuša pripeljati do odločitve zanj. Mislim, da nam danes hoče dopovedati, da ni mogoče jesti kruha življenja, ne da bi se naše

življenje radikalno spremenilo. Ne gre več za vprašanje ali je kruh življenja resničen ali ne, ali je Jezusu mogoče zaupati ali ne. Gre za Jezusovo zahtevo, da se tisti, ki se odloči, da bo jedel ta kruh, po kruhu tudi spreminja.

Dejansko zastavlja radikalno vprašanje: Komu hočete služiti? in sam odgovarja: »Nihče ne more služiti dvema gospodarjema: ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.« Mt 6, 24 Ob Jezusovem dolgem razlaganju o kruhu življenja razumem pravzaprav njegovo zahtevo, da se spremenimo v tistega, ki ga uživamo. To ni več povabilo, to je zahteva, to je naročilo. Če jemo kruh življenja in se ne spreminjamo vanj, pomeni, da gre za zlorabo, ki so jo včasih poimenovali božji rop.

Pa se to, da uživamo sveto Kristusovo telo, res odraža v našem življenju? Smo kristjani res prepoznavni po drugačnem življenju? Žal bi danes lahko naše življenje opisali v najboljšem primeru z besedo KOMPROMIS. Pravzaprav je naše življenje en sam kompromis med:

- lagodjem in odpovedjo,
- osebnim mnenjem in množico,
- evangelijem in modernim razmišljanjem,
- Jezusovo radikalnostjo in običaji oz. navadami.

Mislim, da Jezus o teh kompromisih pravi: Novo vino morate dajati v nove mehove, sicer novo vino stare mehove uniči!

Jezus od nas torej zahteva:

- bodite jasni v pripravljenosti na križ in odpoved!
 - o Kdor ne vzame križa vsak dan nase, ne more biti moj učenec!
- bodite branilci resnice!
 - o Vaš govor bodi da, da, ne, ne, kar je več je od hudega!
- vse presojajte v luči Evangelija, naj vas ne zastruplja modernizem!
 - o Vi ste sol zemlje, vi ste luč sveta!

- radikalna zvestoba resnično dobremu!
- o Ne morete služiti Bogu in mamonu!

Če torej ne drži, da nas ljudje prepoznajo po naših delih, pomeni, da uživamo božji kruh brez pravega namena. Jasno je namreč, da ga lahko uživamo le, če sprejemamo Jezusovo besedo, ko pravi, da bo tisti, ki ga uživa, živel po njem. Gospod, naj se to uresniči najprej po meni!